

med sig, at det staar i Kommunens Magt fuldstændig at ophæve Grundlovens Bestemmelse om, at Understøttelser fra det Offentlige Side skal medføre Tab af Valgretten; det er nemlig det, man saa kommer til. Jeg sagde før, og jeg fastholder det, at den eneste Bet. og den, som allerede er anerkjendt som den legale, er at gaa igjennem de Fattiges Kasse med Bidrag fra Kommunerne; men man maa selvfølgelig begrænse Bidraget, ellers vil man let støde paa de Vanskeligheder, jeg har nævnt. Jeg mener imidlertid ikke, at det vilde være nok at sige, at Kommunerne maatte give saa og saa meget. Jeg mener, at hvis vi skulle løse navnlig Spørgsmaalet om, at Bøgehjælp og Medicin ikke skal regnes for Fattighjælp, maa vi sige, at Kommunerne skulle give Bidrag, og det er aldeles ikke noget Nyt, det har været fremme tidligere. Jeg mener derfor, at hele denne Paragraf burde affattes saaledes, at der foruden de øvrige Ting, der findes deri, som ikke have Noget at betyde, burde staa, at Kommunerne ere forpligtede til at bidrage til de Fattiges Kasse saa og saa meget pr. Individ i Kommunen eller saa og saa stort et Beløb i Forhold til, hvad Kommunen ellers yder f. Ex. til det ordinære Fattigvæsen i det Hele. Det vil ikke være vanskeligt at finde en Norm at gaa efter for et fast aarligt Bidrag, som Kommunen skal give til de Fattiges Kasse, og hvorved man kan antage, at den Trang, som ligger for, vil kunne afhjælpes. Skal der saa blive Spørgsmaal om yderligere Tilskud, tror jeg, det vil være nødvendigt for Kontrollens Skyld at blive ved det Bestaaende, saaledes at den overordnede Autoritet, Amtsraadet, eller for Kjøbstædernes Vedkommende Indenrigsministeriet giver Samtykke. Derved vil man altsaa naae at skaffe en virkelig Indtægt, medens man nu kun har en fingeret Indtægt, og man har aabnet Muligheden for at skaffe en større Indtægt, hvis det, man havde paaregnet pr. Individ, viste sig ikke at være tilstrækkeligt. Med Henhyn til de øvrige Bestemmelser skal jeg udtale mig ganske kort. Jeg vil kun fremhæve, at jeg selvfølgelig antager, at den, der ønsker dette Spørgsmaal løst i den nærmeste Tid, maa gaa med til at flette alle Bestemmelserne om Tilskud fra Statskassen. Der kommer vi ind paa principielle Vanskeligheder, som vi aldeles ikke i nærværende Dieblik kunne overse. Hvad der er anført til Jor-del derfor, finder jeg heller ikke saa overordentlig overbevisende; thi det er vel blevet sagt, at Staten direkte tager sig af den og den Institution uden at fordrø noget Bidrag

fra Kommunen, medens det tidligere har været et kommunalt Anliggende; men det dreier sig da bestandig om Institutioner, der have en almindelig Betydning for de enkelte Borgere og Udviklingen i det Hele; men saaledes som her, hvor det dreier sig om direkte Tilskud i Kontanter, tror jeg ikke, man har noget Exempel paa, at Staten giver Bidrag, som udskrives af Kommunerne. Jeg er for en Del principielt imod det, og mener i alt Fald, at det er uflogt, for saa vidt man ønsker at løse disse Spørgsmaal, at blande det ind deri. Overfor Tilskudet til Sygekasserne er Vanskeligheden ikke saa stor; thi der er det Princip, som Mange sætte saa megen Pris paa, Hjælp til Selvhjælp, opretholdt. Der dreier det sig kun om den fornødne Kontrol og Garanti for, at Statskassens Bidrag anvendes paa heldbringende Maade; men da det Spørgsmaal, efter hvad den høitærede Minister udtalte, særlig bestjæftiger ham, saa at man kan vente Lovforslag forelagt i saa Henseende, tror jeg, det var meget bedre, om vi lod det gaa ud af Lovforslaget. I øvrigt skal jeg ikke indlade mig paa Enkeltheder. Resultatet af, hvad jeg har sagt, er, at jeg skulde meget tilraade at begrænse Lovforslaget, lade det slutte sig ganske nøie til den bestaaende Institution: de Fattiges Kasse og udvide den til Kjøbenhavn, saa at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse fik den Pligt at give Bidrag af samme Natur som foreskrevet for de øvrige Kommuner, et Bidrag, som et af Kommunalbestyrelsen valgt Udvalg skulde være bemyndiget til at lade Paagjældende tilflyde gennem de bestaaende eller andre Understøttelsestaxer. Selvfølgelig maatte Sagen ordnes saaledes, at man ikke greb ind i eller forstyrrede hele den storartede Virksomhed, som nu findes i Kjøbenhavn paa dette Omraade. Hvad dernæst angaar Bestyrelsen af de Fattiges Kasse paa Landet, kan jeg være enig i, at den kunde indrettes paa en anden Maade; Antallet af Medlemmer kunne udvides, og uagtet jeg aldeles ikke er høit oppe, ja ikke en Gang oppe i Kvindespørgsmaalet, er det mig en særdeles Tilfredsstillelse paa dette Punkt at udtale min Enighed med det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgtreds (Thorup). Paa dette Omraade tror jeg, at man uden nogenomhelst Betænkelighed kunde inddrage Kvinder i den paagjældende Virksomhed, baade gifte og ugifte, baade bidragydende og ikke bidragydende; thi jeg tror, at dette er et Omraade, hvor Kvindens Virksomhed netop hører hjemme, og hvor vi Andre i meget høi Grad trænge til deres Understøttelse.